

2.16 pabrėžia, kad imigranto poreikis dirbti, kad išlaikytų save, turi būti pripažįstamas ir skatinamas. Be ekonominių aspektų prie teigiamos socialinės plėtros prisideda ir verslumas bei mažos įmonės. Galimybė turėti savo bendrovę ir jai vadovauti padeda integruotis, todėl visuomenė šią galimybę turėtų labiau remti;

2.17 primena, kad moterys diskriminuojamos tiek lyties, tiek etninės kilmės požiūriu. Jei bus atsižvelgta į lyčių klausimus, pastangos, skirtos tam, kad imigrantai geriau integruotųsi, turės aiškesnę tikslą ir bus veiksmingesnės;

2.18 pabrėžia, kad norint sukurti sėkmingą integracijos politiką, reikia atsižvelgti ne vien tik į ekonomines, bet ir į kitas

vertybes. Imigracija atveria perspektyvas, galinčias praturtinti atskirų piliečių gyvenimus, lygiai taip pat kaip ji gali suteikti Europos Sąjungai įgūdžių, kurie yra vertinami visame pasaulyje.

2.19 pabrėžia nevyriausybinių organizacijų veiklos svarbą glaudžiai bendradarbiaujant su vietos ir regionų valdžios institucijomis, ir remia jų programas, skirtas paspartinti imigrantų integraciją į šalies politinį ir socialinį gyvenimą (kalbos mokymas, supažindinimas su šalies kultūra ir demokratijos principais, socialinis ir politinis mokymas, tautinės imigrantų identifikacijos išsaugojimas ir pan.). Nacionaliniu lygiu vykdoma veikla visada vien tik siekiama gerai integruotis į visuomenę glaudžiai bendradarbiaujant su vietos ir regionų valdžios institucijomis ir tęsiant dialogą su nevyriausybėmis organizacijomis.

2005 m. balandžio 13 d., Briuselis

Regionų komiteto
pirmininkas
Peter STRAUB

Regionų komiteto nuomonė dėl Komisijos komunikato Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui — Tyrimas dėl ryšių tarp legalios ir nelegalios migracijos

(2005/C 231/06)

REGIONŲ KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui — *Tyrimas dėl ryšių tarp legalios ir nelegalios migracijos* (KOM (2004) 412 final);

atsižvelgdamas į 2004 m. birželio 4 d. Europos Komisijos sprendimą pasitarti su Komitetu šiuo klausimu pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 265 straipsnio pirmąją pastraipą;

atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 5 d. Komiteto pirmininko sprendimą pavesti Išorės santykių komisijai parengti nuomonę šiuo klausimu;

atsižvelgdamas į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 63 straipsnio 2 dalies b punktą;

atsižvelgdamas į pirmininkavimo išvadas dėl Hagos programos: laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės Europos Sąjungoje, ypač į konkrečias nuostatas dėl prieglobsčio, migracijos ir pasienio politikos (p. 1.2) bei į prieglobsčio ir migracijos išorės dimensiją (p. 1.6);

atsižvelgdamas į savo nuomonę dėl Komisijos Komunikato Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl imigracijos, integracijos ir užimtumo (KOM(2003) 336 galutinis, CdR 223/2003 fin ⁽¹⁾);

atsižvelgdamas į savo nuomonę dėl Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui dėl *pasiūlymo dėl direktyvos ir dviejų pasiūlymų dėl rekomendacijų, susijusių su leidimu trečiųjų šalių piliečiams Europos bendrijoje atlikti mokslinius tyrimus* KOM(2004) 178 galutinis (2004/0061 (CNS) — 2004/0062 (CNS) — 2004/0063 (CNS)), priimtą 2004 m. lapkričio 17 d. (CdR 168/2004 fin);

atsižvelgdamas į kitas Regionų komiteto nuomones, konkrečiai skirtas pabėgėlių politikai (CdR 90/2001 fin ⁽²⁾; CdR 214/2001 fin ⁽³⁾; CdR 93/2002 fin ⁽⁴⁾; CdR 249/2003 ⁽⁵⁾);

atsižvelgdamas į savo nuomonės projektą (CdR 337/2004 rev 1) priimtą 2005 m. vasario 7 d. Išorės ryšių komisijos (pranešėjas patarėjas Keith Brown, Clackmannanshire grafystės tarybos narys (UK/TES-EA);

- 1) kadangi tyrime prieinama išvados, kad „tarp legalios ir nelegalios migracijos yra ryšis, tačiau šis ryšis yra sudėtingas ir jokių būdu ne tiesioginis“;
- 2) kadangi tyrimas apibūdina politikos iniciatyvas, kurios prisideda prie bendrosios migracijos politikos vystymo;
- 3) kadangi tyrimas pabrėžia būtinybę vystyti patikimesnę ir palyginamą statistiką ES mastu;
- 4) kadangi gyventojų senėjimas ir mažėjantis darbingo amžiaus gyventojų skaičius lems darbo jėgos stygių ES darbo rinkoje ir migracijos į ES būtinybę;
- 5) kadangi Hagos programa, dėl kurios buvo sutarta Europos Vadovų Taryboje 2004 m. lapkritį, apibūdina bendrosios migracijos politikos vystymo darbo programą;

2005 m. balandžio 13-14 d. įvykusioje savo plenarinėje sesijoje (balandžio 13 d. posėdis) priėmė šią nuomonę.

1. Regionų komiteto nuomonė

REGIONŲ KOMITETAS,

1.1 sveikina Europos Komisijos tyrimą dėl ryšių tarp legalios ir nelegalios migracijos ir mano, kad jis įneša reikšmingą indėlį į ES imigracijos politikos vystymą, ypač tai pasakytina apie tyrime pateikiamą politikos iniciatyvų apibūdinimą;

1.2 ypatingai domisi tyrimu, kadangi regionų ir vietos valdžios institucijos atlieka pagrindinį vaidmenį, priimant, apgyvendinant ir integruojant migrantus. Vietos ir regionų valdžios institucijos vaidina svarbiausią vaidmenį, teikiant viešąsias paslaugas migrantams; į jas įeina paslaugos, susijusios su būstu, švietimu, sveikata ir užimtumu;

1.3 nori, kad tyrimas būtų svarstomas ES migracijos ir prieglobsčio politikos kontekste, ypač atsižvelgiant į 1999 m. spalį Tampere Europos Vadovų Tarybos sprendimus ir 2004 m. lapkritį įvykusį Hagos programos priėmimą Europos Vadovų Taryboje, kas pabrėžia migracijos politikos svarbą;

1.4 yra susirūpinęs dėl Europos Vadovų Tarybos menkos pažangos, vystant ES migracijos politiką, besiremiančia Tampere Europos Vadovų Tarybos išvadomis;

1.5 pažymi, kad tyrime daroma išvada, kad „tarp legalios ir nelegalios migracijos yra ryšys, tačiau šis ryšis yra sudėtingas ir jokių būdu ne tiesioginis, nes turi būti atsižvelgiama į pačius įvairiausius veiksnius“. Tačiau Regionų komitetas norėtų pabrėžti, kad nelegali migracija yra vienas didžiausių ES rūpesčių, kadangi ji gali pakenkti teisėtos migracijos skatinimo politikai ir lemti priimančių bendruomenių priešiškus. Todėl vidaus saugumo ir saugos ES tikslais labai svarbu, kad būtų veiksmingai užkirstas kelias nelegaliai migracijai. Be to, nelegaliems migrantams gali kilti grėsmė, jie rizikuoja būti išnaudojami. Atsižvelgiant į šias sąlygas, yra būtina subalansuota politika, kuri skatins priemones, kurios užtikrins tolygias teisėtos migracijos apimtis ir užkirs kelią nelegaliems migrantams;

⁽¹⁾ OL C 109, 2004 04 30, p. 46-49.

⁽²⁾ OL C 19, 2002 1 22, p. 20-22.

⁽³⁾ OL C 107, 2002 5 3, p. 85-88.

⁽⁴⁾ OL C 278, 2002 11 14, p. 44-48.

⁽⁵⁾ OL C 23, 2004 1 27, p. 30-32.

1.6 pabrėžia savo susirūpinimą dėl žodžių „nelegali migracija“ vartojimo, ypač tais atvejais, kai daugeliui šiai kategorijai priskiriamų migrantų baudžiamosios bylos nekeliamos, taigi, tam tikrais atvejais, norėtume vartoti žodžius „atvykimas neturint leidimo“;

1.7 pažymi, kad tyrimas apibrėžia daug spragų moksliniuose tyrimuose ir kviečia Europos Komisiją parengti tyrimų programą šioms spragoms užpildyti ir tokiu būdu įtakoti politinius procesus;

1.8 pažymi, kad tyrimas daro nuorodą į kitas ES politikos kryptis, kurios įtakoja migrantus, tokias kaip vystymo politiką ir Europos užimtumo strategiją. Be to, Komitetui yra žinomas platus spektras ES politikos krypčių, kurios įtakoja migracijos politiką, ypač socialinės ir ekonomikos politikos srityse. Komitetas ragina suformuoti Europos Komisijoje grupę, kuri apjungtų kelis Generalinius direktoratus veiklai, įtakojančiai migrantus, koordinuoti.

b. ES lygmens konsultavimosi ir keitimosi informacija stiprinimas

1.9 sutinka su tyrimo išvadomis, kad ES mastu trūksta patikimų ir palyginamų statistikos duomenų. Komitetas mano, kad Komisijos veiksmų planas dėl Bendrijos statistikos imigracijos srityje (KOM (2003) 179 galutinis) ir pirmoji metinė ataskaita dėl migracijos ir integracijos (KOM(2004) 508 galutinis) yra šios problemos sprendimo pradžia;

1.10 pabrėžia svarbų vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį, surenkant statistinius duomenis ir ragina pilnai įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas į konsultacijas dėl patikimų ir palyginamų statistinių duomenų visoje Europos Sąjungoje; dėl to, Europos Komisija, kartu su Regionų komitetu, turėtų inicijuoti lyginamąją analizę;

1.11 remia tyrimo raginimą „intensyviau ir tikslingiau taikyti konsultacijas ir keitimąsi informacija“. Komitetas sveikina įsteigimą ekspertų grupės, žinomos Imigracijos ir prieglobsčio komiteto pavadinimu, bei Nacionalinių integracijos kontaktinių biurų tinklo.

1.12 sutinka su Europos migracijos tinklo ir Stebėjimo instituto įsteigimu. Komitetas yra įsitikinęs, kad vietos ir regionų valdžios institucijos yra itin svarbios šiame tinkle, nes jos gali prisidėti konkrečia tiesiogine patirtimi ir geriausia praktika;

1.13 mano, kad turi būti daugiau galimybių keistis patirtimi ir geriausios praktikos pavyzdžiais per tokius renginius, kaip aptarimai kolegų tarpe imigracijos politikos srityje. RK pažymi, kad tai galima atlikti, priėmus atvirą koordinavimo metodą ES imigracijos politikos vystyme ir ragina Europos Tarybą priimti Europos Komisijos pasiūlymus šioje srityje;

c. *Naujų politikos iniciatyvų kūrimas ES bendroje imigracijos politikoje*

Legali migracija

1.14 palaiko Europos Komisijos nuomonę, kad demografinis nuosmukis ir gyventojų senėjimas tikriausiai lems ir tolesnį darbuotojų iš trečiųjų šalių įdarbinimą ir imigraciją į ES, bei šių rodiklių augimą. Be to, reiktų pabrėžti kitus teigiamus ekonominius ir socialinius išorės poveikius migracijos kontekste, t.y. naują žmogiškąjį kapitalą, specializaciją, kultūros praturtinimą. Ši tema yra minima Wim Kok ataskaitoje, kurioje teigiama, kad „senėjimas lems didesnę pensijų ir sveikatos apsaugos paslaugų paklausą, tuo pačiu sumažindamas darbingo amžiaus gyventojų skaičių, kurie sukuria būtiną turtą“ (!). Be to, Kok primena Europos Komisijos prognozes, kuri „įvertina, kad tiesioginis gyventojų senėjimo poveikis bus potencialaus ES augimo mažėjimas nuo dabartinio 2 — 2,25 % lygio iki apytikriai 1,2 % 2040 m.“ (?);

1.15 pabrėžia, kad regionų dimensija yra esminė ES imigracijos ir integracijos politikoje ir tiki, kad tai yra svarbi tema diskusijoms. Regionų dimensija yra esminė šioje diskusijoje, kadangi kai kuriuose ES regionuose mažėja gyventojų ir labai trūksta darbo jėgos, tuo tarpu kai kituose regionuose gyventojų skaičius sparčiai auga, kas atsiliepia vietos paslaugų tiekimui bei galimybei gauti būstą prieinama kaina. Komitetas mano, kad dar lieka daug padaryti, vystant migracijos vietas ir regionų dimensiją, ypač integracijos srityje. Šiuo metu tai daroma per INTI programą. 2004 m. programai buvo skirta 6 mln. eurų, tačiau buvo gautos 158 paraiškos dotacijoms gauti, prašant suteikti jų už bendrą 42,58 mln. eurų sumą. Komitetas ragina gerokai padidinti šios programos finansavimą 2007 — 2013 m. laikotarpiu.;

1.16 sveikina Europos Komisijos ketinimą pradėti išsamų konsultacijų procesą dėl darbo migrantų atvykimo. Žalioji knyga „ES požiūris į ekonominės integracijos valdymą“ (KOM(2004) 811 galutinis) buvo paskelbta 2005 m. ir Regionų komitetas mano, kad jo dalyvavimas konsultacijų procese turi didelę svarbą, turint omeny potencialų migracijos poveikį regionų darbo rinkoms bei vietos ir regionų valdžios teikiamoms paslaugoms;

1.17 sutinka su tyrimo teiginiu, kad valstybėse narėse legaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių integracijos stiprinimas yra „esminis ES imigracijos politikos uždavinys“, pasiekiamas per integraciją į darbo rinką, trečiųjų šalių piliečių mobilumo ES viduje palengvinimą ir trečiųjų šalių piliečių profesinių kvalifikacijų pripažinimą;

(!) Pasitinkant iššūkį - „Lisabonos strategija augimui ir užimtumui“ - Wim Kok vadovaujamos aukšto lygio grupės ataskaita p. 13 (2004 m. lapkričio mėn.)

(?) Kok p. 13

1.18 sveikina mobilumo principą, nustatytą direktyvoje dėl ilgalaikių gyventojų statuso (2003 m. lapkritis). Ji nustatė mobilumo teisę gyvenantiems ES ilgiau kaip penkeri metai, o Reglamento 1408/71 papildymas palengvino mobilumą trečiųjų šalių piliečiams. Regionų komitetas sutinka, kad mobilumo principas yra ir Komisijos siūlymuose dėl leidimo atvykti užsienio studentams ir mokslininkams;

1.19 pabrėžia būtinybę įdarbinti ES daugiau mokslininkų Lisabonos uždaviniams pasiekti. Komitetas mano, kad ši įdarbinimo sritis leis išbandyti ES migracijos politikos vystymą ir jos galimybes užpildyti darbo jėgos stygių. Komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui dėl *trečiųjų šalių piliečių atvykimo mokslininkų tyrimams vykdyti* (KOM (2004) 178 galutinis), Europos Komisija įvertino, kad ES norint pasiekti Lisabonos tikslus, iki 2010 m. papildomai reikia 700 000 mokslininkų.

1.20 pažymi, kad 2004 m. lapkritį Teisingumo ir vidaus reikalų taryba priėmė bendra požiūrį į direktyvą. Nors šis požiūris apima kvalifikacijų, darbo sąlygų ir mokesčių lengvatų pripažinimą, į jį neįeina sąlygų trumpalaikių mokso darbuotojų šeimoms įvažiuoti palengvinimas. Komitetas mano, kad tai yra svarbiausias veiksnys įdarbinant mokslininkus ir tokia nuostata suderintų ES valstybių narių reikalavimus su tokių kitų šalių kaip JAV ir Kanada reikalavimais.

1.21 pabrėžia svarbų vaidmenį, kurį atlieka Europos užimtumo strategija ir Europos socialinis fondas apmokyme ir darbo įgūdžių suteikime, kurie yra gyvybiškai svarbūs neseniai atvykusių migrantų integracijai. Nepalankioje padėtyje atsidūrusių gyventojų grupių integravimas į darbo rinką buvo vienas Europos užimtumo strategijos pagrindinių tikslų, siekiant išlaikyti darbo jėgos pasiūlą, padidinti adaptacines savybes ir reaguoti į darbo jėgos trūkumą tam tikruose regionuose ir rinkos sektoriuose. Naujųjų ES Užimtumo gairių tikslas yra sumažinti skirtumą tarp ES ir kitų šalių piliečių nedarbo rodiklių, kurie 2002 m. skyrėsi 11.7 %. Tyrimas nedarą nuorodos į Europos socialinio fondo veiklą, skatinančią imigrantų integraciją į darbo rinką bei vietos ir regionų valdžios institucijų novatorišką darbą šioje srityje;

1.22 atkreipia dėmesį į tyrimo išvadas apie legalizavimo priemonių efektyvumą ir iš migrantų, ir iš valstybių narių perspektyvos, ir yra įsitikinęs, kad plačios taikymo srities legalizavimo programos nėra tinkama priemonė, skirta spręsti

atvykimo neturint leidimo problemas. Vis dėlto legalizavimas atskirais atvejais gali būti naudingas spręsdžiant daugelį atvykimo neturint leidimo problemų;

1.23 sutinka su tyrimo išvadomis, kurios „sureiškina požiūrį, kad legalizavimas neturėtų būti suvokiamas kaip migracijos srautų valdymo būdas“, kadangi iš tikrųjų pastarieji dažniausiai yra neigiami imigracijos politikos padariniai, bet legalizavimas gali būti būtinas kai kuriais atvejais, kai imigrantai įsitvirtina vietos bendruomenėse, kad jie nebedalyvautų šešėlinės ekonomikos struktūrose, kad išaugtų mokesstinės pajamos ir būtų skatinama socialinė sanglauda. Šiomis sąlygomis įdomus Lordų rūmų komentaras (1);

1.24 sutinka su Lordų rūmais, kurie teigia, kad „tam tikra ilgalaikių nelegalių imigrantų legalizavimo forma yra neišvengiama, norint išvengti augančio nelegalioje padėtyje esančių žmonių sluoksnio, kuri lengva išnaudoti“. Lordų rūmų ataskaita pabrėžia būtinybę sumažinti „pritraukiančius“ veiksnius, kuriuos lemia legalizavimas ir mano, kad galima jiems užkirsti kelią, nagrinėjant individualius atvejus, o ne skelbiant plataus masto amnestiją. Galiausiai, Lordų rūmai mano, kad amnestijos gali „suteikti retą galimybę gauti patikimos informacijos apie nelegalių imigrantų skaičių ir kilmę“ (2);

Nelegali imigracija

1.25 atsižvelgia į daugelį nelegalios migracijos būdų ir sunkumus atlikti tyrimus šioje srityje. Tačiau Komitetas mano, kad reikia toliau tirti skirtingas nelegalių migrantų grupes efektyvesnei politikai kurti. Šioje srityje svarbu atskirti:

- legaliai įvažiuovusius, bet pernelyg ilgai pasilikusius,
- turinčius leidimą gyventi šalyje, bet pažeidusius įvažiavimo sąlygas,
- žmones, kuriems buvo atsisakyta suteikti prieglobstį,
- atvykusius neturint leidimo, kadangi jie atvyko ne atvykimui į šalį skirtais būdais ir be privalomų atvykimo dokumentų;

1.26 remia tyrime išreikštą požiūrį, kad Bendrijos nelegalių imigrantų grąžinimo politika, bendradarbiavimo sutarčių su kilmės šalimis sudarymas bei nedeklaruotos darbo vietos legalizavimas yra pagrindinės priemonės, kovojant su atvykimu neturint leidimo;

(1) Lordų rūmų Europos Sąjungos komitetas: „Bendrijos nelegalios imigracijos politika“, 2001 – 2002 m. sesijos 37-oji ataskaita

(2) Lordų rūmų ataskaita, 112 pastraipa.

1.27 sveikina tyrime pateikiamus pasiūlymus, susijusius su Bendrijos grąžinimo politikos kūrimu. 2002 m. Europos Vadovų Taryba pritarė Grąžinimo veiksmų programai, kurią dabar reikia sparčiau įgyvendinti;

1.28 sutinka su tyrimo teiginiu, kad „trečiųjų šalių bendradarbiavimas yra esminė sąlyga migracijos srautams sumažinti“ ir su pastarųjų Europos Vadovų Tarybų išvadomis, kurios „pabrėžė visaapimančio požiūrio į migraciją būtinybę, kuris aprėptų žmogaus teisių, politinius ir vystymo klausimus kilmės ir tranzito šalyse“.

1.29 pritaria tyrime apibūdintai sąveikai tarp migracijos ir vystymo politikos. Komitetas mano, kad vystymo politika gali pagerinti ekonomines ir socialines sąlygas trečiojoje šalyje, sumažindama veiksnius, „stumiančius“ migrantus į ES;

1.30 pabrėžia būtinybę Europos Sąjungai aktyviai skatinti bendras iniciatyvas su kaimyninėmis šalimis per tokias programas, kaip Naujasis kaimynystės instrumentas, Tacis, Meda, Encas ir INTERREG. Svarbu sukurti „draugų ratą“ taikai ir solidarumui skatinti šalyse, kurios tapo ES kaimynėmis po plėtros. Europos Sąjunga turi tapti šių šalių partnere, gerindama jų ekonominę ir socialinę situaciją bei mažindama „stumiančius“ emigruoti veiksnius, tokius kaip didelis nedarbas, žemi darbo užmokesčiai, demokratijos stygius ir organizuotas nusi-kalstamumas. Viena prioritetinių bendradarbiavimo sričių bus migracijos valdymas. Kai kurios kaimyninės šalys sukūrė veiksmų planus, nukreiptus prieš atvykimą neturint leidimo, ir ES yra pasirodusi paremti jų įgyvendinimą, taip pat ir tų šalių veiksmus prieš atvykimą neturint leidimo, kurios tokius planus paruošė;

1.31 pabrėžia esminį vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį tokiose programose, kaip Tacis, Meda, Encas ir INTERREG bei primena Komisijai ir valstybėms narėms, kad vietos ir regionų valdžios institucijų balsas turi būti lemiamas, vystant tolesnes programas;

1.32 nuoširdžiai sveikina Naujojo kaimynystės instrumento pasiūlymus, bet Komitetas yra nusivylęs tuo, kad Instrumentas nesuteikia reikšmingo vaidmens vietos ir regionų valdžios institucijoms, tuo tarpu kai daugelis politikos sričių, kurias aprėpia Instrumentas, įeina į vietos ir regionų valdžios institucijų kompetenciją. Dėl šio instrumento Regiono komitetas parengs atskirą nuomonę;

1.33 sutinka su tyrime pabrėžiama būtinybe spręsti nereguliuojamos darbo rinkos ir šešėlinės ekonomikos problemas, ir tvirtinimu, kad „vertinama, kad šešėlinė ekonomika sudaro nuo 7 iki 16 ES BVP procentų, nors tai jokia būdu sudaro ne vien nelegalių imigrantų darbas“. Būtina nereguliuojamą darbą

paversti įprastu darbu; ši būtinybė buvo viena dešimties 2003 m. užimtumo gairių. Kelios valstybės narės aprašė specialias priemones, taikomas darbuotojams užsieniečiams ir asmenims, neturintiems leidimo gyventi šalyje savo 2003 m. Nacionaliniuose užimtumo planuose (NUP) ir Komitetas pritaria Hagos programoje išdėstytam raginimui valstybėms narėms siekti Europos užimtumo strategijoje nustatytų tikslų sumažinti nereguliuojamą darbo rinką.

1.34 nurodo, kad būtina daugiau remti pasienio regionus, nes jiems, palyginti su kitais regionais, atvykimas neturint leidimo yra padaręs didesnę poveikį ir pritaria tam, kad būtų sukurtas Europos pasienio apsaugos korpusas su išankstinio perspėjimo sistema, nes turi būti įgyvendintas veiksmingas Sąjungos išorės sienų bendras valdymas, o, be to, turėtų būti toliau skatinamas teisminis bendradarbiavimas bei policijos korpuso tarpusavio bendradarbiavimas centriniu ir regioniniu (vietos) lygiu.

2. Regionų komiteto rekomendacijos

REGIONŲ KOMITETAS,

2.1 primena ES institucijoms svarbų regionų ir vietos valdžios institucijų vaidmenį migrantų integracijoje. Turėdamas tai omenyje, komitetas pabrėžia vietos ir regionų valdžios institucijų reikšmę daugelyje tyrime apibrėžtų iniciatyvų. Jos apima pasikeitimą patirtimi integracijos priemonių srityje, tokių programų, kaip Naujasis kaimynystės instrumentas ir Tacis ir INTERREG pakeisiančios programos, vystyme. Komitetas rekomenduoja, kad vietos ir regionų institucijos būtų pilnai įtrauktos į šias programas;

2.2 teigia, kad turi būti daugiau galimybių keistis patirtimi ir geriausios praktikos pavyzdžiais per tokius renginius, kaip aptarimai kolegų tarpe imigracijos politikos srityje. RK pažymi, kad tai galima atlikti, priėmus atvirą koordinavimo metodą ES imigracijos politikos vystyme ir ragina Europos Tarybą priimti Europos Komisijos pasiūlymus šioje srityje;

2.3 ragina Europos Komisiją suformuoti grupę, į kurią įeitų tų Generalinių direktoratų darbuotojai, kurių politika ir veikla daro poveikį trečiųjų šalių piliečiams, kad esama veikla būtų efektyviau integruojama ir koordinuojama;

2.4 ragina Europos Komisiją paskelbti tyrimų programą, kuri užpildytų šio tyrimo spragas;

2.5 ragina gerokai padidinti INTI programą, kad vietos ir regionų valdžios institucijos galėtų dalyvauti daugiau ES finansuojamų tarptautinių projektų, skirtų migrantams integruoti;

2.6 pabrėžia migracijos svarbą, kompensuojant darbo jėgos stygių bei ragina Europos Tarybą vystyti efektyvias politines iniciatyvas šioje srityje, įskaitant trečiųjų šalių piliečių įdarbinimą moksliniams tyrimams;

2.7 pabrėžia galimybę trečiojoje šalyje įgyvendinti tinkamą plėtros politiką. Atliekant migracijos tyrimus, taip pat svarbu atsižvelgti į naujus migracijos srautų ypatumus, pavyzdžiui, tai, kad tarp migrantų yra daug moterų, kadangi šis faktas lemia imigracijos politikos kūrimą ir įgyvendinimą;

2.8 ragina vietos ir regionų valdžios institucijas pilnai dalyvauti patikimų ir palyginamų statistinių duomenų vystyme ES mastu;

2.9 sveikina Europos Komisijos ketinimą pradėti išsamų konsultacijų procesą dėl Žaliosios knygos „ES požiūris į ekonominės integracijos valdymą“ (KOM(2004) 811 galutinis) bei primena Komisijai būtinybę konsultuotis su regionų komitetu ir vietos ir regionų valdžios institucijomis šio proceso metu;

2.10 yra įsitikinęs, kad kuo skubiau būtina imtis veiksmų tolesniam Europos migracijos tinklo ir Stebėjimo instituto vystymui, pilnai įtraukiant vietos ir regionų valdžios institucijas;

2.11 išreiškia susirūpinimą dėl Europos Tarybos padarytos lėtos pažangos, vystant ES imigracijos politiką ir veiksmus, dėl kurių buvo sutarta 1999 m. Tampere Europos Vadovų Taryboje. Atsižvelgdamas į šiuos susirūpinimus, Komitetas pabrėžia būtinybę greitai priimti sprendimus dėl Hagos programoje išdėstytų klausimų.

2005 m. balandžio 13 d., Briuselis

Regionų komiteto
pirmininkas
Peter STRAUB

Regionų komiteto nuomonė dėl Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui dėl administruojamo asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, įvažiavimo į ES ir kilmės regionų gebėjimo apsaugoti padidinimo — Geresnės galimybės priimti ilgalaikius sprendimus

(2005/C 231/07)

REGIONŲ KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl administruojamo asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, įvažiavimo į ES ir kilmės regionų apsaugos gebėjimo padidinimo — Geresnės galimybės priimti ilgalaikius sprendimus (KOM(2004) 410 galutinis);

atsižvelgdamas į 2004 m. rugpjūčio 25 d. Europos Komisijos sprendimą pasitarti šiuo klausimu pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 265 straipsnio pirmąją pastraipą;

atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 5 d. pirmininko sprendimą pavesti Išorės ryšių komisijai parengti nuomonę šiuo klausimu;

atsižvelgdamas į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 63 straipsnio 2 dalies b punktą;

atsižvelgdamas į Sutartį dėl Konstitucijos Europai, ypač II-61, II-78, II-79 ir III-266, III-267 ir III-268 straipsnius;

atsižvelgdamas į 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių, papildytą 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu;

atsižvelgdamas į savo nuomonę dėl Komisijos komunikato Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl imigracijos, integracijos ir užimtumo (KOM(2003) 336 galutinis, CdR 223/2003 fin ());

(¹) OL C 109, 2004 4 30, p 46-49.